Prohibit per decret

'El procònsol va fer comparèixer Emèrit i el va interrogar: '¿Has convocat a casa teva assemblees prohibides per decret imperial?' Ell, mogut per la seva consciència cristiana li va respondre: 'A casa meva hem celebrat la Pasqua dominical'. El procònsol va replicar: '¿Per què els has donat permís per entrar a casa teva? El teu deure era prohibir-ho'. Però ell va respondre: 'No podia, perquè sense Pasqua dominical no podem viure'.'

Aquest és un dels pocs relats que es conserven de la persecució de Dioclecià als cristians (segle IV) a Abitene (l'actual Tunis). Respondre així a qui controlava el compliment de les lleis imperials, era altament perillós i més si ho feia un notable. Per qui no té fe, arriscar-se tant no sembla raonable. Per qui es considera cristià, aquesta valentia contrasta amb la tebior dels cristians de nom de totes les èpoques.

També avui hi ha qui despatxa la 'Pasqua dominical' de qualsevol manera sense cap transcendència-vital. I fa del dia del Senyor un 'weekend' ple de tota mena d'evasions. En canvi el cristià coherent no cedeix davant d'aquesta tirania. És prou lliure per fer ressonar dintre seu la confessió d'Emèrit: 'Sense una immersió en Déu, nosaltres no podem viure. Ni podem actuar autènticament'.

BLAI BLANQUER és rector de la parròquia de Sant Pere d'Octavià

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/135799.html

Copyright 2024 Cugat.cat